

Af *Sigsgaard* til udenrigsministeren:

„Hvilken rolle har den danske vicekonsul i Cherbourg, R. J. Hamel, spillet i forbindelse med bortførelsen af de fem kanonbåde?“

Skriftlig begrundelse:

I *The Observer* for 4. januar 1970 fortæller korrespondenten John Gale, at den M. Hamel, der i reportagen skiftevis er betegnet som norsk vicekonsul og repræsentant for det norske firma, til hvilket bådene antages at være solgt, formodentlig er dansk vicekonsul.

Jeg har i dag ved henvendelse til udenrigsministeriet fået bekræftet, at R. J. Hamel er dansk vicekonsul, og at konsulatet som oplyst i *The Observers* artikel er beliggende på Boulevard Maritime nr. 70.

I artiklen citeres værtinden på hotel Tourville, hvor israelerne hver dag spiste, for en udtalelse om, at de havde opholdt sig eller boet hos hr. Hamel. Da hun hørte, at korrespondenten ikke havde kunnet træffe vicekonsulen på konsulatet, foreslog hun hr. Gale at henvende sig ved siden af i nr. 72, hvor Den israelske Komité har til huse. Henvendelsen her blev imidlertid heller ikke besvaret.

Endelig oplyser korrespondenten, at skibsværftet, der byggede kanonbådene, ligger i samme gade som konsulatet og ganske nær derved.

Formanden: Spørgsmålet vil blive besvaret af den fungerende udenrigsminister, statsministeren.

Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Sigsgaard. Når jeg har spurgt udenrigsministeren, hvilken rolle den danske vicekonsul i Cherbourg har spillet ved bortførelsen af de 5 kanonbåde, skyldes det jo, at *The Observer* den 4. januar kunne oplyse, at en person, der angivelig har været meget omtalt i kanonbådssagen skiftevis som norsk konsul og repræsentant for det involverede norsk betonedede firma, i virkeligheden er dansk vicekonsul. *The Observers* korrespondent, der ikke kunne træffe den pågældende vicekonsul, citerer hotelværtinden på det hotel,

hvor israelerne spiste, for en udtalelse om, at israelerne holdt meget til hos vicekonsulen, og hun antydede, at han har nær kontakt med en såkaldt israelsk komité, der har til huse i ejendommen ved siden af konsulatet. Når det sammenholdes med oplysningen om, at vicekonsulen ofte har været omtalt i forbindelse med sagen, må det være rimeligt at få undersøgt vicekonsulens eventuelle andel i sagen. Det er jo nok overflødigt at minde om, hvor betænkeligt det ville være, hvis en person tilknyttet dansk diplomati havde forbindelse med transaktioner à la kanonbådssagen.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Foranlediget af spørgsmålet har vi bedt ambassaden i Paris sætte sig i forbindelse med vicekonsul Hamel, der kategorisk har afvist de fremkomne forlydender om, at han på en eller anden måde skulle have været involveret i den såkaldte kanonbådssag. Vicekonsulen har over for ambassaden afgivet følgende udtalelse:

„Jeg har intet, gentager intet haft med nogen som helst affære med israelerne at gøre. Misforståelsen må være opstået derved, at mit hus, hvori det danske konsulat er placeret, ligger Boulevard Maritime nr. 70, medens huset ved siden af mit, Boulevard Maritime nr. 72, ejes af M. Amyot, der er administrerende direktør for det firma, som har konstrueret de israelske kanonbåde. Kun den kendsgerning, at husene ligger tæt op ad hinanden, kan have dannet baggrund for påstanden om min deltagelse i affæren.“

Sigsgaard: Jeg takker for svaret. Jeg ved ikke, om man kan sige, at det er ganske tilfredsstillende. Jeg vil gerne stille det til lægsspørgsmål til den fungerende udenrigsminister, om man har undersøgt påstanden i *The Observer* om, at den danske vicekonsul i Cherbourg talrige gange har været nævnt i forbindelse med sagen, og hvad baggrunden for noget sådant eventuelt måtte være. Det fremgik jo ikke af svaret her.

Endelig vil jeg tilføje, at jeg ved ikke, om det er almindeligt, at man i den slags sager, hvor der kastes sådan et særligt lys over en bestemt person, nøjes med at spørge denne